

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

4. Amicitia vituperabilis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

Plutoniis vinculis detentus didicit, quid sit in orcum, amici gratia (Pirithoi) descendere; & quid, fortiorem per amicum inde eluctari. Theseus viris fortissimis auxilio fuit, ut Meleagro in conficiendo apro Calydonio, Pirithoo pugnanti contra Centauros, Herculi contra Amazonas, nulla ferò relato præmio, quod Herois est, virtutem & laudem, non mercedem spectantis.

III. (c) Jam quanti, quamque intricati atque implexi sunt in Aulis ac negotiis Principum Labyrinthi? peribit hinc Theseus, nisi per fidam Ariadnen explicetur; Prudentiam intelligo Politicam & Polemicam, fidelesque consiliarios, quorum directione ac ductu secunda ponat vestigia Principes. Hesiodi sententia est apud Lips. de civil. doct. lib. 3. c. 2.

Laudatissimus est, ipse qui cuncta videbit,

Sed laudatus & is, qui paret recta monenti.

Et Plinius in Paneg. Traiani: Singuli decipere & decipi possunt: nemo omnes: neminem omnes fefellerunt. Confirmat Salomon Prov. 24. *Salus, ubi multa consilia.* Veluti multa in glomere fila; hæc quamvis subtilia, plus possunt, quam crassi rudentes, quia minorem voluuntur in globum, ut legantur securius; & citius explicantur in longum, quò ducant plures. Vir doctissimus merito Bellum Labyrintho comparat, quem cuique semper ingredi licet, sed ingresso non semper egredi; ab eo sumptus absorbentur (Minotaurum cogita) existimatione prius concepta majores, Sfortia Palavicin. lib. 2. hist. Concil. Trid. c. 13. Et Sallustius in Jugurtha: Omne bellum sumitur facile, ceterum ægerrimè desinit; nec in ejusdem potestate initium & finis est. Illud incipere etiam cuivis ignavo licet; deponitur, cum victores velint.

IV. (d) Peccavit Theseus in amicitia cum Pirithoo contracta, temerè magis, quam sapienter. Nam quid? Pirithoo visum est uxorem ab inferis accersere; ergo amicus eius usque ad Stygem sequendus erat? In proverbii refertur: *amicus usque ad aram.* Quod à Pericle, Duce Atheniensi clarissimo, profluxit; quem cum amicorum quispiam rogaret, ut in causa quadam, sua gratia falsum dejeret, reposuit *δὲ με συμπράξαι τῶν φίλων, ἀπὸ ἀρχαίων βίωντων. oportet me commodare amicis, sed usque ad aras.* Olim enim jurantes aram tangebant. Hæc igitur prima lex, inquit M. Tullius, in amicitia sanciat, ut neque rogemus res turpes, nec faciamus rogati. Contra quam legem peccavit C. Blossius Cumanus, qui T. Gracchi in conjuratione focius, cum, ut sibi ignosceretur, causam afferebat, quando tanti Gracchum fecisset, ut quidquid ille vellet, sibi faciendum putaret.

(c) Prudentia Politica & Polemica. (d) Amicitia vituperabilis.

taret. Rogatus à Lælio tum temporis consule, etiamne si te in Capitolium faces ferre vellet? respondit, non voluisset id quidem: sed si voluisset, paruissem. Videtis quàm nefaria vox: & herclè ita fecit, vel plus etiam, quàm dixit. Hæc Cicero. Non minùs peccavit Theseus, in Tartarum usque, Pirithoi sui causa sese inferens. Quòd multi, prò dolor! amulantur, qui ne deserant amicum, deserunt honestatem, famam, salutem, cœlum, Deum, De Theseo Virgilius ab Ænea conspecto, sed tunc, cum mortuus ille, nunquam ampliùs ad viventes rediret. 6. Æneid.

----- Sedet, æternùmque sedebit

Infelix Theseus, Phlegyasque (e) miserimus omnes

Admonet, & magna testatur voce per umbras:

Discite justitiam moniti, & non temnere Divos.

Addo ego: Discite, non in extrema vos pericula conjicere, hominùmque pluris favorem & amicitiam, quam Numinis æterni gratiam facere. Hic occurrit mihi, quod Lucianus in dialogo *Toxare* proponit amicitie paradigma duos inter juvenes, natione Scythas, quorum alteri *Amizoca*, alteri *Dandamidi* nomen facit. Ille à Sauromatis hostibus captus, cum navi abduceretur, in clamavit abiens amicum, & fœderis admonuit more patrio sanciti: sanguine scilicet è digitis ab utroque in calicem immisso, tinctisque priùs gladiatorum mucronibus, hausto. Quò Dandamis auditò, spectantibus omnibus, undis sese committit, classem insequitur natando, inque littus evadens, ad Ducem hostilem perducitur, seque vadem pro amico offert. Lytrum postulatus, respondet, nihil sibi pretiosius esse oculis, hosce cupere se redemptioni charissimi capitis impensos. Homo barbarus cum alia prædæ spes non esset, utrumque jubet ipsi erui, simulque cum Amizoca dimittit, eodem facto crudelis & misericors. Reversi domum amici cum essent, Amizoca omnia sibi cum Achate suo communia redditurus, etiam cæcitatibus voluit esse particeps: geminum effodit sibi oculum, hoc charior futurus suo Dandamidi, quò similior. Facinus omnium plausu celebratum, decreti honores publici, & alimenta ex communi arario suppeditata. Ingeniosus hoc finxit Lucianus, quàm prudentiùs; est enim hæc cæca amicitia, & Scythico ingenio digna. Nam si officiorum paritas non ab animo modò, sed etiam à corpore petenda sit, neque luscus cum oculato, gibbosus cum recto, neque brevis cum longo, aut parvus cum magno amicitiam inire poterit.

(e) *Leionis pater.*

V. (f)